

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2017
7. volební období

365.

USNESENÍ
výboru pro evropské záležitosti
z 62. schůze
ze dne 21. března 2017

k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES /kód dokumentu 5034/17, KOM(2017) 8 v konečném znění/

ke sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Výměna a ochrana osobních údajů v globalizovaném světě /kód dokumentu 5191/17, KOM(2017) 7 v konečném znění/

k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o respektování soukromého života a ochraně osobních údajů v elektronických komunikacích a o zrušení směrnice 2002/58/ES (nařízení o soukromí a elektronických komunikacích) /kód dokumentu 5358/17, KOM(2017) 10 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po vyslechnutí informace 1. náměstka ministra vnitra JUDr. Ing. Jiřího Nováčka, ředitele odboru elektronických komunikací Ministerstva průmyslu a obchodu Ing. Mgr. Luďka Schneidera, vedoucího legislativního oddělení Úřadu pro ochranu osobních údajů Mgr. Víta Zvánovce a předsedy Českého telekomunikačního úřadu Ing. Mgr. Jaromíra Nováka, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Ondřeje Benešíka a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Jan Zahradník v. r.
ověřovatel

Ondřej Benešík v. r.
předseda a zpravodaj

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES

**KOM(2017) 8 v konečném znění, kód Rady 5034/17
Interinstitucionální spis 2017/0002/COD**

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o respektování soukromého života a ochraně osobních údajů v elektronických komunikacích a o zrušení směrnice 2002/58/ES (nařízení o soukromí a elektronických komunikacích)

**KOM(2017) 10 v konečném znění, kód Rady 5358/17
Interinstitucionální spis 2017/0003/COD**

Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě - Výměna a ochrana osobních údajů v globalizovaném světě

KOM(2017) 7 v konečném znění, kód Rady 5191/17

- **Právní základ:**

Článek 16 Smlouvy o fungování Evropské unie. (KOM(2017) 8)

Čl. 16 odst. 2, článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie. (KOM(2017) 10)

- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**

12. 1. 2017 (KOM(2017) 7, KOM(2017) 8)

16. 1. 2017 (KOM(2017) 10)

- **Datum projednání ve VEZ:**

25. 1. 2017 (1. kolo)

- **Procedura:**

Řádný legislativní postup.

- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**

Datované dnem 24. ledna 2017, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 7. února 2017 prostřednictvím systému ISAP (KOM(2017) 8).

Datované dnem 17. února 2017, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 23. února 2017 prostřednictvím systému ISAP (KOM(2017) 10).

Datované dnem 3. února 2017, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 17. února 2017 prostřednictvím systému ISAP (KOM(2017) 7).

- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Návrhy jsou v souladu s principem subsidiarity.

- **Odůvodnění a předmět:**

I. Návrh nařízení o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů, kterým se ruší nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES

Předkládaný návrh nařízení nahradí stávající předpisy¹ s cílem přizpůsobit problematiku zpracování osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie obecnému nařízení o ochraně osobních údajů², a tím zajistit pevný a soudržný rámec na úrovni Unie. Také je třeba, aby ustanovení tohoto návrhu a obecného nařízení založená na stejném konceptu byla vykládána jednotně. Návrh také zohledňuje výsledky konzultací a hodnotící studie o uplatňování nařízení (ES) č. 45/2001. Do návrhu jsou také vložena ustanovení o ochraně koncových zařízení koncových uživatelů stanovená návrhem nařízení o soukromí a elektronických komunikacích. Tento návrh doplňuje reformní balíček v oblasti ochrany osobních údajů přijatý v roce 2016, který představuje výše zmíněné obecné nařízení o ochraně osobních údajů a také směrnice o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů (policejní směrnice)³. Tento návrh není předkládán v rámci Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT).

II. Návrh nařízení o respektování soukromého života a ochraně osobních údajů v elektronických komunikacích, kterým se ruší směrnice 2002/58/ES (nařízení o soukromí a elektronických komunikacích)

V souladu se Strategií pro jednotný digitální trh⁴ a právem jednotlivce na respektování jeho soukromého a rodinného života, obydlí a komunikace dle článku 7 Listiny základních práv EU Komise překládá tento návrh, který by měl poskytnout uživatelům elektronických komunikací vysokou úroveň ochrany soukromí a rovné podmínky pro všechny účastníky na trhu. V rámci hodnocení REFIT byla přezkoumána stávající směrnice 2002/58/ES o soukromí a elektronických komunikacích (směrnice ePrivacy). Z hodnocení vyplynulo, že cíl této směrnice - zajištění důvěrného charakteru sdělení - je stále relevantní a že je třeba ji přizpůsobit technologickému a hospodářskému vývoji zejména v oblasti nových technik umožňujících sledovat chování koncových uživatelů na internetu a nových internetových služeb umožňujících interpersonální komunikaci, které nejsou chráněny. Jedná se o tzv. komunikační služby "Over-the-Top" (služby OTT) např. volání přes internet (VoIP), aplikace pro výměnu rychlých zpráv, internetové telefonní volání, zasílání osobních zpráv prostřednictvím sociálních médií a elektronickou poštu. Tento návrh také zajistí soulad s

¹Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů; Rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise č. 1247/2002/ES ze dne 1. července 2002 o úpravě a obecných podmínkách výkonu funkce Evropského inspektora ochrany údajů

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV

⁴ KOM(2015) 192

obecným nařízením o ochraně osobních údajů jako lex specialis upravující ochranu dat elektronických komunikací, které lze považovat za osobní údaje. To znamená, že pokud tento návrh neupravuje určité vztahy, použijí se subsidiárně ustanovení obecného nařízení. Návrh neobsahuje ustanovení v oblasti uchovávání údajů, a ponechává tak v souladu s článkem 23 obecného nařízení možnost zachovat nebo vytvořit vnitrostátní rámec pro uchovávání údajů. Zpracování dat elektronických komunikací v souvislosti s činností orgánů a institucí Unie je upraveno v předchozím návrhu tohoto materiálu. Návrh rozšiřuje oblast působnosti i na poskytovatele služeb OTT, aby zásada důvěrného sdělení byla plně dodržována, a posiluje ochranu soukromí koncových uživatelů včetně ochrany údajů právnických osob. V případě zvláštních a legitimních účelů mají členské státy možnost přijmout na vnitrostátní úrovni odchylná opatření. Návrh je předkládán ve formě nařízení pro zajištění souladu s obecným nařízením, rovné ochrany uživatelů napříč Unií a také nižších nákladů na dodržování předpisů pro podniky, které působí přeshraničně.

III. Sdělení Komise Výměna a ochrana osobních údajů v globalizovaném světě

Ochrana osobních údajů je právem zakotveným na ústavní úrovni v celé Evropě a je podstatnou součástí práva EU. Také celosvětově dochází k reakci na vývoj globální digitální ekonomiky a rostoucím požadavkům po větší bezpečnosti údajů a ochraně soukromí. V souladu s pracovním programem na rok 2017 Komise předkládá v tomto sdělení strategický rámec pro oblast ochrany osobních údajů v rámci mezinárodních toků dat.

- **Obsah a dopad:**

I. Návrh nařízení o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů, kterým se ruší nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES

Kapitola I nařízení upravuje předmět a cíle, oblast působnosti a definice pro účely nařízení (články 1-3). Toto nařízení provádí právo fyzických osob na ochranu osobních údajů v souvislosti se zpracováním těchto údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a stanoví pravidla týkající se volného pohybu osobních údajů. Také pověřuje evropského inspektora ochrany údajů sledováním uplatňování tohoto nařízení. Oblast působnosti je vymezena oblastí zpracování osobních údajů, subjekty Unie a výkonem činnosti spadající do oblasti působnosti práva Unie. Vztahuje se na automatizované i neautomatizované zpracovávání osobních údajů. Nařízení odkazuje na definice obecného nařízení a dalších předpisů a definuje pojem „orgány a instituce Unie“, „správce“, „uživatel“ a „seznam“.

Kapitola II stanoví zásady zpracování osobních údajů (článek 4). Jedná se o zákonnost, korektnost a transparentnost, účelové omezení, minimalizaci údajů, přesnost, omezení uložení, integritu a důvěrnost a odpovědnost správce za dodržování těchto zásad. Následující články rozvádí tyto zásady. Článek 5 stanoví podmínky pro splnění zákonnosti zpracování. Článek 6 obsahuje skutečnosti, které musí správce údajů zohlednit, chce-li zpracovat údaje pro jiný účel než pro jaký byly shromážděny. Článek 7 upravuje vyjádření souhlasu se zpracováním údajů a jeho odvolání. Článek 8 stanoví podmínky udělení souhlasu dítětem, u dětí mladších 13 let musí být souhlas vyjádřen a schválen zodpovědnou osobou. Článek 9 stanoví, za jakých podmínek lze předávat osobní údaje příjemcům, kteří jsou usazeni v Unii a na které se vztahuje obecné nařízení a policejní směrnice. Příjemci musí prokázat nezbytnost předání pro splnění úkolu ve veřejném zájmu nebo nezbytnost předání údajů a přiměřenost k požadovanému účelu. Článek 10 stanoví kategorie osobních údajů, jejichž zpracování je zakázáno (údaje o rasovém či etnickém původu, politických názorech, náboženském vyznání apod.) a také upravuje výjimky z tohoto zákazu. Článek 11 stanoví podmínky zpracování osobních údajů v trestních věcech. Podle článku 12 není správce povinen získat dodatečné informace pro zjištění totožnosti subjektu údajů výlučně za účelem souladu s ustanoveními

tohoto nařízení, pokud zpracovává údaje, které mu neumožňují identifikovat fyzickou osobu. Podle článku 13 by zpracování údajů pro účely archivace ve veřejném zájmu, vědeckého nebo historického výzkumu nebo pro statistické účely mělo podléhat vhodným zárukám, které zajistí technická nebo organizační opatření (např. dodržování zásady minimalizace údajů nebo pseudonymizace).

Kapitola III upravuje práva subjektů údajů. V článku 14 je pro účely transparentnosti upraven postup správce údajů pro poskytnutí informací subjektu údajů. Správce také usnadňuje výkon práv subjektu a informuje subjekty údajů o přijatých opatřeních. Nepřijme-li opatření, o které subjekt požádal, musí o tom informovat subjekt údajů s uvedením důvodů včetně informace o možnosti podat stížnost. Informace jsou poskytovány bezplatně. Správce také může odmítnout to, že se bude žádostí zabývat z důvodu zjevné nedůvodnosti a nepřiměřenosti. Články 15-17 upravuje kategorie informací, které jsou správcem poskytovány v okamžiku získání údajů od subjektu údajů (např. totožnost správce a jeho kontakt, účel zpracování, příjemce osobních údajů, záměr předání do třetí země), informace, které jsou nezbytné pro zajištění spravedlivého a transparentního zpracování (např. doba uložení, právo na přístup k osobním údajům, právo odvolat souhlas), a informace, které poskytne správce subjektu údajů, které nebyly získány od subjektu údajů. V posledním případě je stanovena lhůta, do kdy musí správce informace poskytnout. Subjekt má také právo na potvrzení, zda jeho osobní údaje jsou nebo nejsou zpracovány. Pokud ano, má právo získat přístup k těmto údajům a ke stanoveným informacím (např. účely zpracování, příjemci, plánovaná doba uložení, právo požadovat výmaz nebo opravu). Články 18-22 upravují právo na opravu, právo na výmaz, důvody výmazu, případy, kdy je zpracování údajů nezbytné, a právo na omezení zpracování ze stanovených důvodů. Správce má povinnost oznamovat veškeré opravy nebo výmazy osobních údajů nebo omezení zpracování. V případě automatizovaného zpracování osobních údajů se souhlasem má subjekt údajů právo na přenositelnost údajů k jinému správci. Článek 23 upravuje právo vznést námitku proti zpracování osobních údajů. Článek 24 stanoví právo subjektu nebýt předmětem žádného rozhodnutí založeného výhradně na automatizovaném zpracování, které má právní účinky, a stanoví podmínky, kdy se toto právo neuplatní (uzavření nebo plnění smlouvy, souhlas, povoleno právem Unie). Článek 25 stanoví důvody, na jejichž základě lze tato práva subjektů údajů omezit.

Kapitola IV obsahuje ustanovení o správci a zpracovateli. Články 26-32 upravují obecné povinnosti. Správce nese odpovědnost za to, aby bylo zpracování údajů v souladu s nařízením, a za tímto účelem zavede vhodná technická a organizační opatření. Správce může využít ke zpracování údajů zpracovatele za podmínek stanovených v článku 29. Dle článku 31 musí správce vést záznamy o činnostech zpracování. Dle článku 32 orgány a subjekty Unie na žádost spolupracují s evropským inspektorem ochrany údajů. Články 33-38 upravují zabezpečení osobních údajů a důvěrnost elektronické komunikace. Tato ustanovení se týkají vhodných technických a organizačních opatření pro zajištění úrovně bezpečnosti odpovídající danému riziku, zabezpečení sítí elektronických komunikací, ochrany informací tykajících se koncových zařízení koncových uživatelů, užití seznamu uživatelů obsahujícího osobní údaje pouze pro účely seznamů, ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů evropskému inspektorovi ochrany údajů (do 72 hodin) a oznamování případů porušení zabezpečení osobních údajů subjektu údajů (má-li následek porušení vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob, bez zbytečného odkladu). Článek 39 upravuje posouzení vlivu na ochranu osobních údajů zejména před zpracováním, které využívá nových technologií. Vyplyne-li z posouzení, že hrozí vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob, je správce povinen zpracování konzultovat s evropským inspektorem ochrany údajů. Postup konzultace upravuje článek 40. Dle článku 41 orgány a subjekty Unie uvědomují evropského inspektora ochrany údajů o vypracování správních opatření a vnitřních předpisů, které souvisejí se zpracováním osobních údajů, článek 42 pak stanoví povinnost Komise

konzultovat legislativní akty, akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty, které mají vliv na ochranu práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů. Podle článku 43 musí správce a zpracovatel reagovat na připomínky evropského inspektora ochrany údajů poté, co se rozhodl, že jim záležitost postoupí. Články 44-46 se týkají pověřence pro ochranu údajů, kterého musí jmenovat každý orgán nebo subjekt Unie. Tato ustanovení upravují jeho postavení a úkoly (např. poskytování informací a poradenství správcům nebo zpracovatelům, vnitřní uplatňování nařízení, zajištění informovanosti subjektů údajů, vydávání doporučení pro správce a zpracovatele).

Kapitola V upravuje předávání osobních údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím. Článek 47 stanoví obecnou zásadu pro předávání, podle které je nutné splnit podmínky v této kapitole s cílem zajistit, aby úroveň ochrany fyzických osob dle tohoto nařízení nebyla znehodnocena. Jedná se o předání založené na rozhodnutí o odpovídající ochraně (článek 48); neexistuje-li takové rozhodnutí, lze provést předání založené na vhodných zárukách dle článku 49 (právně závazný a vymahatelný nástroj, standardní doložky o ochraně osobních údajů, závazná podniková pravidla). Podle článku 50 lze osobní údaje požadované na základě rozhodnutí soudního orgánu a rozhodnutí správního orgánu třetí země předat nebo zpřístupnit na základě mezinárodní dohody (o vzájemné pomoci). Neexistuje-li rozhodnutí o odpovídající ochraně nebo vhodné záruky, lze předat osobní údaje do třetí země nebo mezinárodní organizace, pokud je splněna alespoň jedna podmínka z článku 51 (výslovný souhlas s předchozím informováním o rizicích, splnění nebo uzavření smlouvy, veřejný zájem, určení, výkon nebo obhajoba právních nároků, ochrana životně důležitých zájmů subjektu údajů). Podle článku 52 evropský inspektor ochrany údajů ve spolupráci s Komisí podniká kroky na mezinárodní úrovni v zájmu rozvoje mechanismů pro mezinárodní spolupráci, poskytování vzájemné pomoci, prohlubování mezinárodní spolupráce a podpoření výměny a dokumentace v souvislosti s právními předpisy a praxí.

Kapitola VI se týká evropského inspektora ochrany údajů. Článek 53 zřizuje evropského inspektora ochrany údajů, jenž je povinen zajišťovat dodržování práva na ochranu údajů v rámci orgánů a institucí Unie. Sleduje a zajišťuje uplatňování tohoto nařízení a také je pověřen poradenstvím pro subjekty Unie v otázkách zpracování osobních údajů. Plní povinnosti stanovené v článku 58 a vykonává pravomoci dle článku 59. Článek 54 upravuje jmenování na pět let na základě společné dohody mezi Evropským parlamentem a Radou. Funkční období lze jednou prodloužit. Články 55-57 stanoví pravidla pro odměňování (rovnocenné soudci Soudního dvoru EU), rozpočet, sekretariát, sídlo, nezávislost při výkonu funkce a povinnost mlčenlivosti.

Kapitola VII upravuje spolupráci s vnitrostátními dozorovými úřady a koordinovaný dozor evropského inspektora ochrany údajů a vnitrostátních dozorových úřadů nad velkými systémy IT nebo subjekty Unie (články 61-62).

Kapitola VIII stanoví právní ochranu, odpovědnost a sankce. Článek 63 stanoví, že každý subjekt údajů má právo podat stížnost u evropského inspektora ochrany údajů, domnívá-li se, že zpracováním jeho osobních údajů bylo porušeno toto nařízení. Články 64 a 65 stanoví pravomoc Soudního dvoru EU pro řešení sporů v souvislosti s tímto nařízením a právo na náhradu újmy. Článek 66 umožňuje evropskému inspektorovi ochrany údajů uložit správní pokuty orgánům a institucím Unie, pokud nesplní jeho příkaz, a stanoví okolnosti, které se musí v jednotlivých případech zohlednit, výše pokut a podmínky řízení. Články 67-69 upravují právo na zastupování subjektu údajů, stížnosti zaměstnanců Unie a sankce za porušení povinností stanovených nařízením pro úředníky a zaměstnance Unie.

Kapitola IX upravuje postup Komise při projednávání prováděcích aktů.

Kapitola X obsahuje závěrečná ustanovení o zrušení stávajících předpisů (nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES), přechodná ustanovení týkající se současného

evropského inspektora ochrany údajů a jeho zástupce a ustanovení o vstupu nařízení v platnost a jeho použitelnosti od 25. května 2018 (současně s obecným nařízením o ochraně osobních údajů).

II. Návrh nařízení o respektování soukromého života a ochraně osobních údajů v elektronických komunikacích, kterým se ruší směrnice 2002/58/ES (nařízení o soukromí a elektronických komunikacích)

Kapitola I návrhu vymezuje předmět, věcnou a místní působnost, zástupce a definice. Ustanovení tohoto nařízení chrání základní práva a svobody fyzických a právnických osob při poskytování a využívání služeb elektronických komunikací, konkrétně právo na respektování soukromého života a komunikace, a osobní údaje fyzických osob. Nařízení také zaručuje volný pohyb dat elektronických komunikací a služeb elektronických komunikací v rámci Unie, který nesmí být omezen ani zakázán z důvodů ochrany uvedených práv. Pro tyto účely toto nařízení upřesňuje a doplňuje obecné nařízení o ochraně osobních údajů (článek 1). Nařízení se věcně vztahuje na zpracování dat elektronických komunikací a na informace související s koncovými zařízeními koncových uživatelů. Do působnosti nařízení nejsou zahrnuty činnosti mimo působnost práva EU, činnosti členských států dle hlavy V kapitoly 2 SEU (Zvláštní ustanovení o společné zahraniční a bezpečnostní politice), veřejně nedostupné služby elektronických komunikací a činnosti v oblasti trestní spolupráce. Zpracování dat elektronických komunikací orgány a subjekty Unie se řídí návrhem uvedeným výše v tomto materiálu. Pravidla týkající se odpovědnosti zprostředkujících poskytovatelů služeb jsou upravena ve směrnici 2000/31/ES⁵ (články 12-15). Směrnice 2014/53/EU⁶ není dotčena (článek 2). Nařízení se vztahuje na úplatné i neúplatné poskytování služeb elektronických komunikací koncovým uživatelům v Unii, využívání těchto služeb a ochranu informací souvisejících s koncovými zařízeními koncových uživatelů nacházejících se v Unii. Poskytovatel, který není usazen v Unii, musí určit svého zástupce (článek 3). Nařízení využívá definic z obecného nařízení o ochraně osobních údajů, návrhu směrnice, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace a směrnice 2008/63/ES⁷ tím, že na ně odkazuje, a vymezuje tyto pojmy: "data elektronických komunikací", "obsah elektronických komunikací", "metadata elektronických komunikací", "veřejně dostupný seznam", "elektronická pošta", "přímé marketingové sdělení", "hlasové volání pro účely přímého marketingu" a "automatické volací a komunikační systémy" (článek 4).

Kapitola II upravuje ochranu elektronické komunikace a informací uložených v koncových zařízeních. Článek 5 stanoví důvěrnost dat elektronických komunikací a zákaz jakéhokoli zásahu do těchto dat osobami jinými, než koncovými uživateli, vyjma případů povolených nařízením. Článek 6 obsahuje podmínky pro možnost zpracování dat elektronických komunikací poskytovateli služeb a sítí elektronických komunikací.

- Podmínky pro zpracování dat: zpracování dat je nezbytné pro přenos komunikace nebo je nezbytné pro bezpečnost služeb a sítí nebo pro odhalení technických závad nebo chyb v přenosu elektronických komunikací, v obou případech po dobu nutnou pro tyto účely.
- Podmínky pro zpracování metadat: zpracování metadat je nezbytné pro splnění

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu)

⁶ Směrnice 2014/53/EU Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. dubna 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání rádiových zařízení na trh a zrušení směrnice 1999/5/ES

⁷ Směrnice Komise 2008/63/ES ze dne 20. června 2008 o hospodářské soutěži na trhu s telekomunikačními koncovými zařízeními (kodifikované znění)

povinných požadavků na kvalitu služby nebo pro vyúčtování, výpočet plateb za propojení, odhalení podvodného užívání nebo zneužívání služeb nebo koncový uživatel udělil svůj souhlas pro konkrétní účel.

- Podmínky pro zpracování obsahu: zpracování obsahu pouze za účelem poskytování konkrétní služby, se souhlasem a v případě, že danou službu nelze bez zpracování tohoto obsahu poskytnout, nebo pokud všichni dotčení koncoví uživatelé udělili svůj souhlas, ke konkrétnímu účelu, který nelze splnit zpracováním anonymizovaných informací, konzultace s dozorovým úřadem.

Článek 7 upravuje uchovávání a výmaz dat tak, že po obdržení obsahu elektronických komunikací zamýšleným příjemcem má poskytovatel povinnost vymazat obsah nebo tato data anonymizovat. Dále vymaže metadata nebo je anonymizuje, pokud již nejsou potřebná pro přenos komunikace. Za účelem vyúčtování může poskytovatel uchovávat metadata do konce období, v němž lze vyúčtování právně napadnout nebo uplatňovat nárok na platbu. Článek 8 stanoví zákaz využití funkcí koncového zařízení pro zpracování, uchovávání a shromažďování informací jinými subjekty než dotčenými koncovými uživateli, a výjimky z tohoto zákazu (uskutečnění přenosu elektronické komunikace, souhlas uživatele, poskytnutí služby informační společnosti požadované uživatelem nebo měření návštěvnosti internetových stránek) a také zákaz shromažďování informací vysílaných koncovým zařízením za účelem připojení k jinému zařízení nebo k síťovému zařízení a výjimky ze zákazu (výhradně pro účely navázání spojení a po nezbytnou dobu nebo za podmínky jasného a nápadného oznámení, které informuje alespoň o způsobech shromažďování, jeho účelu a odpovědné osobě a o možných opatření koncového uživatele pro minimalizaci nebo zastavení shromažďování; Komise přijme akty v přenesené pravomoci, které určí informace, které mají být sděleny pomocí standardizovaných ikon, a postupy pro poskytování standardizovaných ikon). Článek 9 odkazuje na ustanovení o vyjádření souhlasu v obecném nařízení o ochraně osobních údajů a také umožňuje vyjádření souhlasu za použití odpovídajícího technického nastavení softwarové aplikace umožňující přístup k internetu. Koncoví uživatelé mohou svůj souhlas kdykoliv odvolat a jsou na tuto možnost každých šest měsíců upozorněni. Pro software uváděný na trh, který umožňuje elektronické komunikace včetně získávání a prezentování informací na internetu, článek 10 stanoví povinnost nabízet možnost zabránit třetím stranám v uchovávání informací v koncovém zařízení koncového uživatele nebo ve zpracování informací v tomto zařízení. Software musí při instalaci informovat koncového uživatele o možnostech nastavení ochrany soukromí a pro pokračování instalace vyžaduje souhlas s nastavením. U již nainstalovaného softwaru se tyto požadavky budou vyžadovat při první aktualizaci po vstupu nařízení v účinnost. Za účelem ochrany obecných veřejných zájmů (článek 23 obecného nařízení) umožňuje článek 11 Unii nebo členským státům přijmout legislativní opatření, které omezí rozsah povinností a práv dle článků 5-8 (důvěrný charakter dat, povolené zpracování dat, uchovávání a výmaz dat a ochrana informací uchovávaných v koncových zařízeních). Toto opatření musí respektovat základní práva a svobody a musí být nezbytné, vhodné a přiměřené v demokratické společnosti. Za tímto účelem poskytovatelé služeb elektronických komunikací stanoví vnitřní postupy pro odpovídání na žádosti o přístup k datům elektronických komunikací koncových uživatelů.

Kapitola III stanoví právo fyzických a právnických osob na kontrolu nad elektronickými komunikacemi. Za účelem zaručení anonymity článek 12 upravuje možnosti uvedení a identifikace volající a spojené linky. Chrání se právo volajícího potlačit identifikaci linky a také právo volaného odmítnout volání z neidentifikovaných linek. Článek 13 pak stanoví výjimky z uvedení a omezení identifikace, zejména v případech volání záchranných služeb a

center tísňového volání. Členské státy by měly upravit postupy a stanovit okolnosti v případech, kdy koncoví uživatelé požadují vysledování obtěžujících volání. Článek 14 umožňuje blokování příchozích volání. Za tímto účelem poskytovatelé zdarma nabídnou koncovým uživatelům možnost blokovat příchozí volání z konkrétních čísel nebo z anonymních zdrojů a možnost zamezit automatickému přesměrování volání třetí stranou na koncové zařízení koncového uživatele. Článek 15 stanoví povinnost poskytovatelů veřejně dostupných seznamů získat souhlas koncových uživatelů se zahrnutím jejich osobních údajů do seznamu a musí jim zdarma umožnit ověření, opravu nebo odstranění těchto údajů. Obdobně mají právnické osoby možnost vznést námitku proti zahrnutí jejich údajů do seznamu. Dále mají poskytovatelé veřejně dostupných seznamů povinnost informovat o dostupných vyhledávacích funkcích seznamu a před povolením těchto funkcí musí získat souhlas od koncových uživatelů, jsou-li jejich osobní údaje dotčeny. Článek 16 upravuje využívání služeb elektronických komunikací pro účely zasílání přímých marketingových sdělení koncovým uživatelům - fyzickým osobám, kteří k tomu udělili souhlas. V případě získání elektronických kontaktních údajů pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby musí být jasně a zřetelně poskytnuta možnost zdarma a jednoduchým způsobem vznést námitku proti takovému využití. Tato možnost se nabízí při každém zaslání zprávy. Fyzické a právnické osoby, které tyto služby pro přímé marketingové volání využívají, musí uvést identitu linky, kde je lze kontaktovat, nebo uvést konkrétní kód nebo předčíslí pro identifikaci marketingového volání. Bez ohledu na výše uvedené mohou členské státy povolit uskutečňování hlasových volání pro účely přímého marketingu koncovým uživatelům, jsou-li fyzickými osobami a nevznese-li námitku proti přijímání těchto sdělení. Komise přijme prováděcí opatření týkající se upřesnění kódu nebo předčíslí, které identifikuje marketingové volání. Článek 17 stanoví povinnost poskytovatele služeb elektronických komunikací informovat koncové uživatele o zjištěných bezpečnostních rizicích.

Kapitola IV se týká nezávislých dozorových úřadů a odkazuje na kapitoly VI a VII obecného nařízení o ochraně osobních údajů (články 18-20). Jednotné uplatňování tohoto nařízení je zajištěno Evropským sborem pro ochranu osobních údajů, který také v této oblasti poskytuje poradenství Komisi a prošetřuje z vlastního podnětu, na žádost některého ze svých členů a na žádost Komise otázky uplatňování tohoto nařízení. Dozorové úřady spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí a také přispívají k jednotnému uplatňování nařízení.

Kapitola V upravuje právní ochranu odkazem na články 77-79 obecného nařízení a umožňuje fyzickým nebo právnickým osobám jiným než koncovým uživatelům, které byly zasaženy porušením tohoto nařízení, obrátit se na soud (článek 21). Dále stanoví právo koncového uživatele obdržet od porušitele náhradu utrpěné újmy v důsledku porušení nařízení, pokud porušitel neprokáže, že nenese žádným způsobem odpovědnost za událost, která ke vzniku újmy vedla (článek 22, článek 82 obecného nařízení). Článek 23 upravuje pravidla pro ukládání správních pokut za porušení tohoto nařízení. Odkazuje na použití kapitoly VII obecného nařízení a v souladu s tím umožňuje uložit správní pokuty až do výše 10 000 000 EUR, v případě podniku až do výše 2 % celkového ročního obrátu celosvětově za předchozí finanční rok, podle toho, která hodnota je vyšší, a to za porušení povinnosti zpracovatele dat elektronických komunikací dle článku 8 (zákaz využití funkcí koncového zařízení), povinnosti poskytovatele softwaru dle článku 10 (informace a možnosti nastavení ochrany soukromí, které mají být poskytnuty), povinnosti poskytovatelů veřejně dostupných seznamů dle článku 15 (získat souhlas koncových uživatelů se zahrnutím jejich osobních údajů do seznamu, zdarma umožnit ověření, opravu nebo jejich odstranění) a povinnosti dle článku 16 (nevyžádaná sdělení). V případě porušení zásady důvěrného charakteru sdělení, povoleného zpracování dat elektronických komunikací a lhůt pro výmaz (články 3-7) je možné uložit správní pokuty až do výše 20 000 000 EUR, v případě podniku až do výše 4 % celkového ročního obrátu celosvětově za předchozí finanční rok, podle toho, která hodnota je vyšší.

Stejně pokuty se ukládají v případě nedodržení příkazu dozorového úřadu. V případě článků 12, 13, 14 a 17 stanoví pravidla pro sankce členské státy. Členské státy si mohou upravit správní pokuty pro orgány veřejné moci a veřejné subjekty. Členské státy také stanoví sankce za porušení ostatních ustanovení, která nejsou v článku 23 uvedeny.

Kapitola VI upravuje pravomoc Komise přijímat akty v přenesené pravomoci.

Kapitola VII obsahuje závěrečná ustanovení o zrušení směrnice 2002/58/ES, o monitorování a hodnocení tohoto nařízení za účelem jeho případné změny v důsledku technického, hospodářského a právního vývoje a o vstupu v platnost. Nařízení bude použitelné od 25. května 2018 shodně s obecným nařízením o ochraně osobních údajů.

III. Sdělení Komise Výměna a ochrana osobních údajů v globalizovaném světě

Komise předkládá tento strategický dokument, v němž shrnuje možnosti pro výměnu a ochranu osobních údajů na mezinárodní úrovni zavedené reformou unijních předpisů o ochraně údajů a představuje směřování svých činností v této oblasti.

Reforma ochrany údajů v EU – podpora mezinárodních toků údajů s vysokou úrovní ochrany

V roce 2016 byla v Unii provedena reforma v oblasti ochrany údajů, jejímž cílem je posílení důvěry spotřebitelů v digitální ekonomiku s větší možností kontroly nad jejich osobními údaji a harmonizace a zjednodušení právního prostředí pro usnadnění podnikání domácím i zahraničním společnostem v Unii. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů přinese od května 2018 jednotnou unijní úpravu. Za dozor nad přeshraničními operacemi zpracování údajů bude odpovědný pouze jeden úřad na ochranu osobních údajů v zemi, kde má podnik hlavní sídlo (jediné kontaktní místo). Bude zaručen jednotný výklad pravidel. V přeshraničních věcech bude přijato jediné rozhodnutí. Jsou vytvořeny rovné podmínky pro společnosti z EU a ze zahraničí. Dále byla přijata směrnice o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány v trestním řízení (policejní směrnice)⁸. V oblasti nástrojů pro mezinárodní předávání údajů reforma objasnila a zjednodušila používání stávajících pravidel a zavádí nové nástroje pro předávání. Komise vydává „rozhodnutí o odpovídající ochraně“, které stanoví, že třetí země musí zajistit rovnocennou úroveň ochrany údajů jako je v Unii. Tím se umožňuje volný tok údajů do dané země. Tato rozhodnutí lze přijímat také v oblasti prosazování práva. Nově je také umožněna tzv. „částečná“ odpovídající ochrana např. pro konkrétní sektor nebo území třetí země. Alternativním nástrojem předávání jsou standardní smluvní ustanovení a závazná podniková pravidla. Nově mohou správci a zpracovatelé údajů za určitých podmínek používat schválené kodexy chování nebo mechanismy pro vydávání osvědčení (pečetě a známky dokládající ochranu údajů). Obecné nařízení také upřesňuje používání výjimek v případě absence rozhodnutí o odpovídající ochraně nebo výše uvedených nástrojů. Nově je např. upravena výjimka z předávání údajů, k němuž může dojít při sledování oprávněných zájmů společnosti.

Mezinárodní předávání údajů v komerčním sektoru

Stálý, bezpečný a konkurenceschopný mezinárodní obchod je závislý na respektování soukromí a bezpečnosti údajů, jež jsou hlavním faktorem důvěry spotřebitelů. Vysoká úroveň ochrany údajů je v rámci mezinárodního předávání údajů zajištěna těmito nástroji:

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV

- Rozhodnutí o odpovídající ochraně

Rozhodnutí jsou učiněna na základě komplexního posouzení systému třetí země a za podmínky srovnatelné úrovně ochrany údajů se rozhodnutím uznává, že systém dané třetí země se blíží systému členských států EU. To umožňuje volný pohyb údajů z EU, aniž by byli vývozci zatíženi poskytováním dodatečné záruky nebo splněním dalších podmínek. Z judikatury Soudního dvora EU vyplývá, že pro posouzení požadované úrovně ochrany systému třetí země není třeba opakování pravidel, ale zejména zajištění práva na soukromí a jeho účinného uplatňování, vymáhání a dozoru. Rozhodnutí, která byla doposud přijata, se týkala například těchto zemí: Švýcarsko, Andorra, Faerské ostrovy, Argentina, Kanada, Izrael, USA, Nový Zéland a Uruguay. Rozhodnutí týkající se USA a Kanady jsou v režimu „částečné“ odpovídající ochrany. V Kanadě se vztahuje jen na soukromé subjekty, které spadají do působnosti zákona o ochraně osobních informací a elektronických dokumentech. Vztah s USA je založen na rozhodnutí o štítu EU-USA na ochranu informací (prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/1260) postaveném na závazcích zúčastněných společností, které se týkají vysokých standardů ochrany údajů vymahatelných dle práva USA, a také na zvláštních prohlášeních a ujištěních vlády USA. Celosvětově přibývá nová nebo aktualizovaná legislativa na ochranu údajů, a tím se nabízejí nové příležitosti k dalšímu usnadnění toků údajů prostřednictvím tohoto nástroje. Při posuzování odpovídající ochrany se zohledňuje rozsah obchodních vztahů s třetí zemí (dohoda o volném obchodu), rozsah toků osobních údajů z EU s přihlédnutím ke geografickým nebo kulturním vazbám, průkopnická úloha třetí země v oblasti ochrany soukromí a údajů, jakožto vzoru pro region, a celkové politické vztahy s danou třetí zemí. Komise bude za tímto účelem v roce 2017 spolupracovat s Japonskem a Koreou a potenciálně s Indií, se zeměmi Mercosuru v Latinské Americe, se zeměmi evropského sousedství a zeměmi, které projeví zájem o přijetí právních předpisů na ochranu údajů. Bude-li to vhodné, bude se také využívat částečná nebo odvětvová odpovídající ochrana (v odvětví finančních služeb nebo IT). Přijetí rozhodnutí představuje úzkou formu spolupráce a s ohledem na vývoj bude Komise sledovat a pravidelně přezkoumávat úroveň ochrany, kterou daná země zajišťuje (nejméně každé čtyři roky), a také bude revidovat rozhodnutí přijatá podle směrnice z roku 1995. Rozhodnutí o odpovídající ochraně usnadňují jednání a doplňují dohody o volném obchodu, nicméně normy EU pro ochranu údajů nemohou být předmětem jednání v rámci těchto dohod. Komise bude podporovat země, které projeví zájem a úsilí o sblížení se zásadami ochrany údajů v EU.

- Alternativní mechanismy předávání údajů

Obecné nařízení dále stanoví rozmanitý soubor nástrojů pro předávání údajů, čímž zohledňuje zvláštní potřeby či podmínky konkrétních průmyslových odvětví, obchodních modelů nebo hospodářských subjektů. Jedná se o standardní smluvní ustanovení zaměřené na požadavky určitého odvětví (např. zpracování citlivých údajů ve zdravotnictví nebo externí zajištění služeb pro evropské společnosti) prostřednictvím přijetí nových souborů standardních doložek nebo doplněním stávajících doložek o dodatečné záruky. Dále lze využít závazná podniková pravidla, která se vztahují na skupiny společností vykonávající společnou hospodářskou činnost např. v oblasti cestovního ruchu. V průmyslovém odvětví lze využít nové mechanismy pro předávání údajů, jako jsou kodexy chování a osvědčení akreditované třetí strany (pečetě a známky dokládající ochranu údajů). Komise bude spolupracovat se zúčastněnými stranami za účelem plného využití možností alternativních nástrojů pro mezinárodní předávání údajů dle obecného nařízení, konkrétně dokončení vypracování standardních smluvních ustanovení mezi zpracovateli, vypracování nových prvků infrastruktury EU pro zajištění dodržování předpisů a možnosti prosazování konvergence mezi závaznými podnikovými pravidly podle práva EU a přeshraničními pravidly ochrany soukromí vyvinutými v rámci Asijsko-tichomořské hospodářské spolupráce (APEC).

- Mezinárodní spolupráce v zájmu ochrany osobních údajů

Za tímto účelem bude EU vést dialog s mezinárodními partnery a také podporovat konvergenci vypracováním vysokých a interoperabilních standardů ochrany údajů na globální úrovni. Potencionální prostor se v tomto ohledu nabízí v možnosti třetích zemí přistoupit k Úmluvě Rady Evropy č. 108 o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních údajů a jejímu dodatkovému protokolu. Komise bude prosazovat rychlé přijetí aktualizace této úmluvy a bude vybízet třetí země k přistoupení. Také v rámci schůzky G20 v tomto roce bude EU podporovat konvergenci vysokých standardů ochrany údajů coby nezbytný prvek dalšího rozvoje globální informační společnosti. Komise také zmiňuje spolupráci se zvláštním zpravodajem OSN pro právo na soukromí, rozvíjení pracovních vztahů s regionálními organizacemi (APEC) a také projekt v rámci nástroje partnerství k posílení spolupráce s partnerskými zeměmi v této oblasti. EU bude také podporovat spolupráci s orgány pro prosazování ochrany soukromí a dozorovými úřady ve třetích zemích pro usnadnění účinného prosazování právních předpisů v oblasti ochrany údajů. Komise za tímto účelem přezkoumává možnost vypracování rámcové dohody o spolupráci mezi úřady pro ochranu údajů v EU a donucovacími orgány v některých třetích zemích.

Spolupráce v oblasti prosazování práva se silnými zárukami ochrany údajů

Jednou z podmínek úspěšné spolupráce v oblasti prevence, vyšetřování a stíhání trestných činů je rychlá výměna osobních údajů. Policejní směrnice upravuje normy pro mezinárodní předávání údajů mezi donucovacími orgány v EU a ve třetích zemích. Také tato směrnice umožňuje přijetí rozhodnutí o odpovídající ochraně v oblasti prosazování trestního práva. Komise upřednostní zejména diskuse se třetími zeměmi, které jsou klíčovými partnery z hlediska boje proti trestné činnosti a terorismu. Další možností posílené spolupráce v oblasti prosazování práva je sjednání silného souboru záruk ochrany údajů. Vzorovou dohodou by v tomto směru mohla být „zastřešující“ dohoda o ochraně údajů uzavřená v prosinci 2016 mezi EU a USA. Tato dohoda obsahuje komplexní soubor práv a povinností v oblasti ochrany údajů v souladu s unijním *acquis*. Mohla by sloužit jako základ pro sjednávání dohod také např. v oblasti ochrany spotřebitele nebo politiky hospodářské soutěže. Policejní směrnice také za určitých podmínek počítá s možností donucovacích orgánů v EU vyžádat si informace přímo od soukromé společnosti ve třetí zemi a s uvedením osobních údajů v žádosti (jméno nebo IP adresa). Obecné nařízení naopak upravuje případy, kdy soukromé subjekty v EU předávají na základě žádosti osobní údaje donucovacím orgánům třetí země např. na základě mezinárodní dohody nebo v případě důležitého důvodu veřejného zájmu. Tato spolupráce byla podpořena v závěrech Rady o zlepšení v oblasti trestního soudnictví v kyberprostoru. V návaznosti na tyto závěry přijme Komise v červnu 2017 opatření s cílem usnadnit přeshraniční výměnu elektronických důkazů v souladu s pravidly pro ochranu údajů. Komise také posoudí z hlediska ochrany údajů operační dohody o spolupráci mezi Europolem a třetími stranami a také se bude zabývat řešeními pro výměnu údajů jmenné evidence cestujících se třetími zeměmi, včetně uvážení vzorové dohody. Směřování v této oblasti se bude odvíjet od připravovaného stanoviska Soudního dvora EU k plánované dohodě EU a Kanady o sdílení osobních údajů o cestujících.

Na závěr Komise shrnuje, že vysoké standardy ochrany údajů jsou ekonomickou výhodou a také podporují důvěru a právní jistotu jak v oblasti volného obchodu, tak i v oblasti prosazování práva. Po dokončení reformy chce EU aktivně spolupracovat se třetími zeměmi, a tím podporovat konvergenci na mezinárodní úrovni. Pro mezinárodní předávání údajů lze využít výše uvedené nástroje zakotvené v obecném nařízení o ochraně osobních údajů a také v policejní směrnici. S cílem přijmout závěry ohledně odpovídající ochrany bude Komise v tomto roce spolupracovat zejména s Japonskem a Koreou. Ve třetích zemích, kde

odpovídající úroveň ochrany není zajištěna, bude EU využívat alternativní nástroje pro předávání údajů.

- **Stanovisko vlády ČR:**

I. Návrh nařízení o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů, kterým se ruší nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES

ČR návrh vítá a považuje za prioritu plnou slučitelnost návrhu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů a použitelnost k termínu účinnosti obecného nařízení. Všechny odchylky od obecného nařízení by měly být přezkoumány, zda nezavádějí slabší ochranu. ČR bude požadovat vyjasnění, zda je možné přiměřeně využít údaje předané příjemcům v ČR i pro účely, které přesahují působnost práva Unie. Bude také kriticky zkoumat roli „vnitřních pravidel“, která nejsou přijímána legislativním postupem, pro stanovení výjimek a postupů.

Dopad na státní rozpočet a právní řád ČR:

Nařízení je v právním řádu ČR přímo použitelné. V návaznosti na finální podobu textu lze uvažovat o adaptaci zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Dopad na státní rozpočet se nepředpokládá, zapojení Úřadu pro ochranu osobních údajů se hradí ze zdrojů na běžnou činnost.

II. Návrh nařízení o respektování soukromého života a ochraně osobních údajů v elektronických komunikacích, kterým se ruší směrnice 2002/58/ES (nařízení o soukromí a elektronických komunikacích)

ČR vítá revizi stávající směrnice ePrivacy coby příležitost k aktualizaci a sjednocení výkladu existujících pravidel. Při projednávání bude dbát na zohlednění zájmů všech dotčených stran a přiměřenost opatření. Také se bude zaměřovat na soulad s návrhem Evropského kodexu pro elektronické komunikace⁹. Je třeba zajistit, aby dosažená úroveň ochrany uživatelů nevytvářela další bariéry pro rozvoj evropské datové ekonomiky. Za problematické ČR považuje definice a vymezení, která odkazují na nový Kodex pro elektronické komunikace, protože je zde možnost jejich pozměnění, a z toho důvodu si v případě zásadních změn vyhrazuje možné přehodnocení svých stanovisek. Ve vztahu k obecnému nařízení o ochraně osobních údajů bude ČR usilovat o to, aby se ustanovení návrhu mechanicky nepodřizovala; je možné, aby se ustanovení z obecného návrhu zpřesnila, zpřísnila a povinnosti i uvolnily, nicméně v přesvědčivě odůvodněných případech a právně jednoznačným způsobem. ČR podporuje širší věcnou působnost návrhu, tzn. regulaci osobních i jiných údajů uživatelů zařízení a jiné aspekty, než zpracování osobních údajů ve vlastním slova smyslu; je třeba zajistit důvěrnost komunikace bez ohledu na rozsah a předmět podnikání poskytovatelů služeb. V souladu se zásadou RBA (přístup založený na riziku) bude ČR usilovat o vypuštění povinnosti připomínat možnost odvolání souhlasu dle článku 9. ČR souhlasí, že se návrh nebude vztahovat na vnitropodnikové sítě. Podporuje možnost členských států pro stanovení orgánů dohledu a také podporuje oddělení rolí dozorových úřadů a národních regulátorů. S ohledem na osobní působnost by návrh neměl rozlišovat mezi fyzickou a právní osobou zejména v oblasti obchodních sdělení a přímého marketingu. ČR bude požadovat vyjasnění zahrnutí služeb vyhledávání na internetu do rozsahu nařízení (není službou elektronických komunikací). Je třeba zachovat práva subjektů poskytujících služby informační společnosti na volné poskytování jejich služeb, tedy odlišovat je od služeb elektronických komunikací.

Dopad na státní rozpočet a právní řád ČR:

⁹ KOM(2016) 590

Adaptace právního řádu na nařízení bude vyžadovat novelu zákona o elektronických komunikacích. Dopad na státní rozpočet nelze v tuto chvíli určit.

III. Sdělení Komise Výměna a ochrana osobních údajů v globalizovaném světě

ČR nepředpokládá, že by ve střednědobém horizontu došlo k zásadnímu zjednodušení mezinárodních toků dat, a zdůrazňuje, že hlavním cílem nové úpravy je zamezit obcházení evropské úrovně ochrany dat tím, že se osobní údaje přesunou někam jinam. V komerční oblasti ČR podporuje přijímání rozhodnutí o odpovídající ochraně a také nespojování dohod o volném obchodu s vyjednáváním o ochraně osobních údajů. Vloni ČR podpořila přijetí rozhodnutí o Štítu soukromí ve vztahu k USA. ČR také podporuje činnost Komise v oblasti alternativních mechanismů. ČR souhlasí se spoluprací na mezinárodní úrovni, nicméně v případě Úmluvy Rady Evropy č. 108 upozorňuje, že je třeba provést její modernizaci tak, aby nedošlo k vyloučení stávajících smluvních stran zavedením dvou separátních smluvních režimů v důsledku zpřísnění pravidel. Činnost Komise v oblasti vymáhání práva, konkrétně přijímání rozhodnutí o odpovídající ochraně, nepovažuje ČR za prioritní z důvodu existence jiných formálních způsobů spolupráce. Reálněji pak vnímá alternativu, jako je tzv. zastřešující dohoda s USA. ČR vítá a podporuje záměr Komise předložit do června 2017 pravidla pro rychlou výměnu informací o elektronických komunikacích pro potírání kybernetické kriminality. ČR podporuje činnost Komise v oblasti přenosů údajů jmenné evidence cestujících.

Dopad na státní rozpočet a právní řád ČR:

Sdělení nemá přímý dopad na právní řád ani státní rozpočet.

• **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**

I. Návrh nařízení o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů, kterým se ruší nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES

V Evropském parlamentu byl návrh přidělen do gesce výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (LIBE) a nachází se v přípravné fázi. Datum projednání nebylo doposud stanoveno. Bylo zahájeno projednávání dokumentu v Radě pro spravedlnost a vnitřní věci (JHA) – část vnitřní věci v rámci pracovní skupiny pro ochranu osobních údajů a výměnu informací.

II. Návrh nařízení o respektování soukromého života a ochraně osobních údajů v elektronických komunikacích, kterým se ruší směrnice 2002/58/ES (nařízení o soukromí a elektronických komunikacích)

V Evropském parlamentu byl dokument přidělen do gesce výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (LIBE), dne 16. února 2017 proběhlo na plénu první čtení a bylo oznámeno postoupení návrhu výboru, jehož stanovisko se očekává. Také bylo zahájeno projednávání návrhu na Radě pro dopravu, telekomunikace a energetiku (TTE) v rámci pracovní skupiny pro telekomunikace a informační společnost. Také byl sekretariátem Rady vyzván Výbor stálých zástupců, aby požádal Výbor regionů o stanovisko.

III. Sdělení Komise Výměna a ochrana osobních údajů v globalizovaném světě

V Evropském parlamentu byl dokument přidělen do gesce výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (LIBE) a nachází se v přípravné fázi. Dne 16. ledna 2017 bylo sdělení postoupeno parlamentním výborům. Také bylo zahájeno projednávání dokumentu na Radě pro spravedlnost a vnitřní věci (JHA) – část vnitřní věci v rámci pracovní skupiny pro ochranu osobních údajů a výměnu informací.

- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

I.

podporuje návrh nařízení o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů, kterým se ruší nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES;

podporuje rámcovou pozici vlády ČR k tomuto návrhu;

domnívá se, že orgány a subjekty Unie by měly vypracování vnitřních předpisů souvisejících se zpracováním údajů podle článku 41 návrhu konzultovat s evropským inspektorem ochrany údajů vzhledem k tomu, že mohou omezit práva subjektů údajů podle článku 25 a umožnit zpracování osobních údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů podle článku 11;

II.

podporuje návrh nařízení o soukromí a elektronických komunikacích a jeho cíl zajistit ochranu soukromí uživatelů za současné přiměřenosti navrhovaných práv a povinností poskytovatelů služeb a zařízení s ohledem na volné poskytování služeb;

podporuje rámcovou pozici vlády ČR k tomuto návrhu;

považuje za podstatné jednoznačně vymezit působnost návrhu ve vztahu k obecnému nařízení o ochraně osobních údajů, návrhu Evropského kodexu pro elektronické komunikace a směrnici 2000/31/ES o elektronickém obchodu;

III.

bere na vědomí sdělení Komise Výměna a ochrana osobních údajů v globalizovaném světě;

IV.

pověřuje předsedu výboru pro evropské záležitosti, aby v rámci politického dialogu postoupil toto usnesení předsedovi Evropské komise.

Jan Zahradník v. r.
ověřovatel

Ondřej Benešík v. r.
předseda a zpravodaj